

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201413
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201413.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanej: E. J., X.. X.X.XXXX, L. J. Č.. XXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie sumy 1 123,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 839,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 6.5.2011 do zaplatenia, trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku v sume 33,50 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie sumy 284,- eur s prísl. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 123,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 6.5.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvy č. A5424821, č. A5464714 a č. A5424856 a v zmysle predmetných zmlúv vypožičal žalovanej 3 ks SIM kariet, ktoré jej umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 284,- eur s tým, že ustanovenie Dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka a to Rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zároveň uviedol, že sa predmetnou žalobou domáha nároku na náhradu škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie ZTE WP650 vo výške 69,61 eur, za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei FC312E vo výške 71,- eur a za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 7230 vo výške 144,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že získala telekomunikačné zaradenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalobca poukázal, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť. Nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky

za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech, mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Žalovaná si bola v zmysle čl. 3 bod 3.7 dodatku vedomá, že telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou z toho dôvodu, že sa zaviazala využívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda, minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za akciový telefón, žalobcovi vznikli aj ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, ktoré si z dôvodu náročnosti dokazovania neuplatňuje. Výška spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila je pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia ZTE WP650 vo výške 350,- eur a predajnej cene 419,61 eur, je v sume 69,61 eur, pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia Huawei FC312E vo výške 9,- eur a predajnej cene 80,- eur, je v sume 71,- eur a pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia Nokia 7230 vo výške 1,- euro a predajnej cene 145,- eur, je v sume 144,- eur. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb v sume 842,32 eur vyfakturovaných v období 2010/12 - 2011/03. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 21.4.2011 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalobca si sumu za poistenie faktúr v podanej žalobe neuplatňuje. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Ďalej uviedol, že si uplatňuje nárok úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 6.5.2011. Na základe toho žiadal, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 842,32 eur aj nárok na zaplatenie sumy 284,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Žalovaná súhlasil so žalobným návrhom len v časti o zaplatenie pohľadávky za neuhradené služby a vo zvyšnej časti žalobu žiadala zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluvami o pripojení č. A5424856, č. A5424821, č. A5464714 a dodatkami s prílohou k zmluvám o pripojení, pokusom o pokonávku, faktúrami, výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo zmluvy o pripojení č. A5424856 zo dňa 30.12.2010 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Volania všetkým 100+Večer a víkend - Nonstop zdarma a služby: CLIP, Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eura a nad 1,- euro, náhradný telefón, Orange World TV, SMS a MMS balík 70, Roaming bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu.

Podľa článku 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A5424856 zo dňa 30.12.2010 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Nokia 7230 účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 1,- euro.

Zo zmluvy o pripojení č. A5424821 zo dňa 30.12.2010 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mesto a Medzimesto 30 a služby: CLIP, Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eura a nad 1,- euro, nekonečné volania medzi sebou.

Podľa článku 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A5424821 zo dňa 30.12.2010 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia ZTE WP850 účastníkovi

z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 1,- euro.

Zo zmluvy o pripojení č. A5464714 zo dňa 20.1.2011 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mesto a Medzimesto 30 a služby: CLIP, Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eura a nad 1,- euro, nekonečné volania medzi sebou.

Podľa článku 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A5464717 zo dňa 20.1.2011 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Huawei FC312E účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 9,- euro.

Podľa článku 2 bodu 2.5 Dodatkov k zmluvám o pripojení, v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

V zmysle článku 2 bod 2.7 Dodatkov k zmluvám o pripojení, podnik je povinný splniť si všetky svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú zo zmluvy a tohto dodatku, najmä predať účastníkovi koncové telekomunikačné zariadenie za dohodnutú kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo ku koncovému telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu ho za predpokladu, že účastník splní všetky podmienky potrebné pre vznik nároku na kúpu telekomunikačného zariadenia za kúpnu cenu v súlade s týmto dodatkom a podmienkami.

Podľa článku 3 bod 3.6 Dodatkov k zmluvám o pripojení tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok a to z článku 17 bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko, teda účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s.

(ďalej len „Všeobecné podmienky“) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplataenia.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej faktúry a to faktúru

č. 9006599132 zo dňa 30.12.2010 na sumu 1,00 euro s dátumom splatnosti 13.1.2010, faktúru č. 9006599104 zo dňa 30.12.2010 na sumu 1,01 eur s dátumom splatnosti 13.1.2011, faktúru č. 9006651813 zo dňa 20.1.2011 na sumu 9,00 eur s dátumom splatnosti 3.2.2011, faktúru č. 8541965690 zo dňa 27.1.2011 na sumu 31,09 eur s dátumom splatnosti dňa 10.2.2011, faktúru č. 8292038253 zo dňa 27.1.2011 na sumu 73,61 eur s dátumom splatnosti 10.2.2011, faktúru č. 8292038252 zo dňa 27.1.2011 na sumu 157,40 eur s dátumom splatnosti dňa 10.2.2011, faktúru č. 8292038251 zo dňa 27.1.2011 na sumu 328,64 eur s dátumom splatnosti 10.2.2011, faktúru č. 5114714609 zo dňa 2.3.2011 na sumu 2,33 eur s dátumom splatnosti 16.3.2011, faktúru č. 5114714520 zo dňa 2.3.2011 na sumu 3,43 eur s dátumom splatnosti 16.3.2011, faktúru č. 5114714397 zo dňa 2.3.2011 na sumu 47,72 eur s dátumom splatnosti dňa 16.3.2011, faktúru č. 5114718488 zo dňa 2.3.2011 na sumu 173,15 eur s dátumom splatnosti 16.3.2011, faktúru č. 5118237318 zo dňa 29.3.2011 na sumu 3,98 eur s dátumom splatnosti 12.4.2011, faktúru č. 5118239370 zo dňa 29.3.2011 na sumu 3,98 eur s dátumom splatnosti 12.4.2011, faktúru č. 5118238918 zo dňa 29.3.2011 na sumu 3,98 eur s dátumom splatnosti dňa 12.4.2011.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 21.4.2011 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby za mesiace december 2010 až marec 2011 v sume 842,32 eur a zároveň, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení a samotných zmlúv o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 284,- eur. Pohľadávku ju vyzval uhradiť s tým, že ak nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste a to dňa 5.5.2011, bude ju vymáhať súdnou cestou. Z pripojenej kópie doručky vyplýva, že žalovaná pokus o pokonávku prevzala dňa 21.6.2011.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že uznáva pohľadávku žalobcu, avšak len v časti o zaplataenie neuhradených služieb a neuznáva nárok žalobcu, čo sa týka náhrady škody a v tejto časti žiadala návrh zamietnuť. Trovy konania si neuplatnila.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení spolu s dodatkami, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, no táto cenu za tieto služby, tak ako jej boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach, neuhradila. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 839,32 eur je opodstatnený a v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 5.5.2011, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 6.5.2011, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 6.5.2011, bola 1,25 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 6.5.2011 bola teda 9,25 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou

právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9,25 % ročne od 6.5.2011 do zaplatenia zo sumy 839,32 eur.

Vo zvyšku žalobcom uplatňovaný nárok predstavoval nárok na zaplatenie sumy 284,- eur titulom náhrady škody, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou odpredaných koncových telekomunikačných zariadení a tzv. akciovou cenou.

Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení tak ako je to uvedené vyššie vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozávazkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncových telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou.

Z vyššie citovaných ustanovení tak ako boli dojednané v jednotlivých dodatkoch k zmluvám o pripojení ako aj Všeobecných podmienkach, účastníci konania v dodatkoch k zmluvám o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, a to presne uvedeného v jednotlivom dodatku a za v ňom uvedenú kúpnu cenu, ktoré bolo žalovanej ako účastníkovi predávané

z majetku podniku so zľavou. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Opakovane boli povinnosti ohľadom predaja telekomunikačného zariadenie upravené aj v ďalších ustanoveniach či už v dodatku k zmluve ako aj vo Všeobecných podmienkach tak ako sú už vyššie citované v čl. 2 bod 2.1 o povinnosti účastníka zaplatiť podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.2 a v čl. 2.7 povinnosť žalobcu ako podniku predať žalovanej ako účastníkovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu.

Žalobca teda umožnil žalovanej na základe dodatkov k zmluvám kúpu telekomunikačných zariadení za ním určené znížené kúpne ceny v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia/ telefónu, tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparovaný prehodením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, má súd za to, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 284,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.o.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahraďiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd

nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 284,- eur s prísl. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o istinu vo výške 839,32 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 67,- eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku. V predmetnej veci mala žalovaná

úspech vo výške 25 % a žalobca vo výške 75 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu (75% - 25%), žalobcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania vo výške 50 % z jeho celkových trov konania. Súd preto rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 33,50 eur (50 % zo sumy 67,- eur), t.j. časť zaplateného súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.